

Marokkaanse jongens in de waterval

Antwerpen, 1 februari 2013

Luc Lamote

De vaststelling dat er een hoog percentage Marokkaanse jongens slechte resultaten halen op school waardoor ze ongekwalificeerd de school verlaten is spijtig genoeg waar. Hoe komt dit? Wat kunnen 'we' er aan doen? De vraag van tien miljoen.

Schuldvragen zijn niet aan de orde. Onze scholen, ouders, maar ook onze jongeren, willen allen het beste. Toch bepalen schuldvragen vaak het debat. Deze aanpak kan nooit tot een positief resultaat leiden. De zorg van ouders voor hun kinderen, toekomstwensen van mensen, hun dromen, zorg en verwachtingen zijn bij iedere mens gelijk. Gelijke onderwijskansen zijn niet alleen een zaak van de school, maar van iedereen. Daarom ook is deze studieavond belangrijk en op zijn plaats. Bij dezen een poging tot analyse en het voorzichtig formuleren van oplossingen.

Omgevingsfactoren spelen. Het problematiseren van diversiteit is hardnekkig en zit bijzonder diep. De ouders, thuiscultuur, taal, integratiebereidheid en zelf godsdienst dragen volgens de waan van de dag de oorzaken van slechte schoolresultaten in zich. De islamfobie kent momenteel een hoogtepunt.

De tweedeling in de samenleving heeft zich voltrokken en is nu totaal, zowel sociaaleconomisch als cultureel. De leerkracht als prototype en rolmodel van onze Vlaamse middenklasse versus leerlingen die in meerderheid behoren tot de non-middenklasse. De verschillen zijn zo groot dat elementaire communicatie, laat staan kennisoverdracht, onmogelijk is geworden. Dit laatste heeft meestal niets met de kennis van het Nederlands te maken.

Naast algemene analyses spelen culturele elementen zeker een rol. Het verwennen van jongens in het gezin is daarbij een element. Ook recente inzichten in de ontwikkeling van jonge pubers kunnen leiden tot andere vormen van pedagogisch handelen.

Volgens mij is het mogelijk deze negatieve spiraal te doorbreken. **Succeservaring, structuur en verbondenheid** zijn hier de sleutelwoorden. Zowel in het pedagogisch handelen als in het maatschappelijk debat is het belangrijk dat het **succes** van het kind en de jongere wordt beloond en verbonden met rolmodellen. Het doorbreken van een negatief zelfbeeld is hierbij het resultaat en een voorwaarde.

Veel Marokkaanse kinderen hebben een zwak abstraherend vermogen. Het aanbieden van **structuur** in het pedagogisch handelen op school en thuis creëert meer veiligheid, dit als voorwaarde om te kunnen 'leren'.

Uiteindelijk is **verbondenheid** tussen de school, het gezin en de omgeving het belangrijkste. De thuiscultuur moet op school voelbaar en zichtbaar aanwezig zijn.

IQRA

De liefde voor het leren in al zijn prachtige vormen.

Luc Lamote

+32 476401817

<http://www.bloggen.be/luclamote/>

luc.lamote@pandora.be